

Forholdet mellem projekt og speciale

Af: Jan Kampmann

Formelt set kan det være svært at definere en forskel, i og med at der i forhold til studietid og dermed "arbejdsbelastning" er afsat 1 semester til begge dele. Hvis man yderligere ser i studieordningen er der ikke defineret forskelle med hensyn til hvilket kvalitativt og niveaumæssigt grundlag vurderingen skal foretages på. Specialet adskiller sig ud fra dette udelukkende fra projektrapporter ved at de ikke har den samme type binding til bestemte modulkrav. Enten har man skrevet projekt i fx. Kandidatmodul A og fulgt seminarerne i B-modulet, hvilket giver mulighed for at definere sin specialeproblemstilling indenfor eller på tværs af henholdsvis Bachelormodul, kandidatmodul A og B, eller man har skrevet projekt i kandidatmodul A og ikke deltaget i seminarerne på B-modulet, hvilket betyder at man i sit specialarbejde også skal dække B-modulets indholdsmæssige krav - men ikke nødvendigvis kun dette indhold eller perspektiv. Formelt set adskiller specialet sig således ved at lægge op til mere tværgående problemstillinger og det er placeret som sidste del af studieforløbet, hvilket netop omkring det mere tværgående giver den studerende mulighed for at trække på studiearbejdet i de tidligere moduler. Hvilket konkret blandt andet betyder at det er legitimt at anvende elementer fra tidligere projekter i specialet - i modsætning til projekterne, hvor der principielt ikke må være overlap.

Min mere personlige holdning til det er, at forskellen er større end som så, samtidig med at jeg synes det er enormt vigtigt ikke at puste specialekravene og -forventningerne for højt op. I udgangspunktet betyder uafhængigheden af det enkelte modulkrav at specialets tematisering i høj grad bør og har mulighed for at afspejle den studerendes egen optagethed af en bestemt problemstilling på tværs af modulernes forskellige perspektiver. Endvidere har jeg en opfattelse af, at denne i højere grad selvvalgte problemstilling, som man i en eller anden udstrækning må formodes at brænde for at få undersøgt og forholdt sig til betyder, at specialet i højere grad end projekterne udtrykker den studerendes egen faglighed. Med dette antydes også, at specialets indhold og profil formentlig stadig i større grad end karakterer igennem studieforløbet er det der kommer til at "tegne" ens faglige profil efter endt kandidateksamen. Specialet er med andre ord jeres både største - og sidste - chance for empirisk, teoretisk og strengt taget også netværksmæssigt at orientere jer ind mod bestemte "nicher" på det bredt favnende pædagogiske arbejdsmarked.

I og med at vi ikke har faste "aftagerinstitutioner" for vores kandidater, er det i høj grad kandidatens individuelle faglige profilering, der skal skabe grundlaget for at møve sig ind forskellige steder. Denne profilering hænger bestemt ikke alene på specialet, idet også fagkombination, indhold i andre projekter osv. også spiller ind. Men igen - specialet er ikke uden betydning i forhold til opbygningen af jeres særlige faglige profil. Igen mener jeg ikke dette skal få folk til at gå i coma eller blive voldsomt præstationsangste, men mere prøver at se det som en chance for at realisere nogle af de faglige ideer og ønsker man har ikke blot i forhold til selve skriveprocessen, men også til hvilken indgang man ønsker at have til (arbejds-)livet efter tiden på RUC.

Hvad er forskellen på et projekt og et speciale?

Af: Finn Sommer

Studieordningen beskriver meget godt, hvad et speciale er: Det er en slags afhandling på normalt 75-100 normalsider pr. studerende, som en - evt. flere - studerende skriver for "fordybe sig indenfor et særligt område af faget 'pædagogik med særlig henblik på voksenuddannelse' og videreudvikle sine færdigheder i at arbejde med relevante teorier og metoder", hvis man vil afslutte faget med et speciale. Vil man det, skal man først have skrevet et par "afhandlinger" i forvejen, som så hedder projektrapporter.

Reelt set er det efter min mening stort set umuligt at beskrive, hvad et speciale er. Et speciale kan efter min erfaring være mange forskellige typer "afhandlinger".

Personligt lægger jeg meget vægt på den formelle formulering "videreudvikler sine færdigheder". Det er uhyre vigtigt, at man som studerende får port sig klart, hvad det er, man kan, og hvad det er, man gerne vil bruge det sidste års tid eller 2 på, og at man får videreudviklet de færdigheder, man har lyst

Sspecialst

prgs'pædagogiknforfreommds(prgejde i noitleder) Tj T* 0.9142 Tc 210699 Tw i flkeskolle.". (Sspecialst handi
prgr, evs.

prgseendrhuvinin

meduudvikrine ar
prgskom

u

prblm

Jjeg

tradition), m.m. - samt skrive en afhandling. Man skulle tro, at det ikke var meget anderledes end at skrive et projekt, men det er det tilsyneladende af en række forskellige grunde, f.eks. ambitioner, overbevisning om at nu var man i stand til at arbejde stringent ud fra en problemformulering, pludselig lyst til at få et barn midt i det hele (gælder de 3 sidste specialestuderende, jeg har haft), osv. Konklusion: Hvis man gerne vil skrive et speciale alene på normeret tid, så synes erfaringen fra pædagogik at vise, at en hellig ild, askese og cølibat er gode råd at have med i tasken. Alternativet er som bekendt at slå sig sammen med en eller flere andre! (Det giver f.eks. den fordel, at man på skift eller samtidigt kan aftale nogle intensivperioder i specialearbejdet. Det vil dog ligge mig meget fjernt som vejleder at anbefale en sådan kænguru-arbejdsindsats på grund af studietrinstilvækster, øget vejlederbelastning, osv. Jeg nævner det blot en passant.).

God fornøjelse med jeres specialeskrivning. Det er en spændende tid - med nedture undervejs - Her kan jeres vejleder selvfølgelig være en støtte, men lige så vigtigt er det med gensidig kærlig faglig pleje og opmuntring, men det bliver vel også organiseret i tilknytning til specialeseminaret?

18. januar 1999